

سخن روز

9/8/97

پیروزی راست افراطی در انتخابات ریاست جمهوری برزیل

راست افراطی و یا همان فاشیست های قدیم در انتخابات ریاست جمهوری برزیل با کسب ۵۵ درصد آراء بر کاندیدای چپ با اختلاف حدود ۱۰ درصد آراء پیروز شد. کاندیدای آنها یک افسر قدیم ارتش و مورد حمایت نظامیان است. او و حزبی در دوره انتخابات به صراحت نظرات خود را در حمایت از سرمایه داری انحصاری و شرکت های چند ملیتی اعلام کرده و در تمام دوره انتخابات از تبعیض جنسیتی و سرکوب اعتراضات کارگران و زحمتکشان که مشخصه های یک حکومت فاشیستی است دفاع کردند و با این حال رای اکثریت قاطع شرکت کنندگان را بدست آوردند .

در سه دهه قبل حکومت نظامیان بر برزیل با قتل عام های مخالفان و حتی کشتار کودکان خیابانی و آلودگی ناشین ها به عنوان یکی از حکومت ها سرکوبگر آمریکای لاتین مشهور بود . آنان مخالفان را به بدترین وجه شکنجه می کردند و مبارزان را در خیابان ها میکشند و در مقابل سرمایه خارجی و به خصوص آمریکائی را رها کرده بودند تا هر چه دلشان می خواهد بر سر اقتصاد آن کشور بیابند، منابع را غارت کنند و فقر و سیاه روزی را در سراسر این کشور پهنوار امریکا لاتین گسترش دهند. به گونه ای که داستان وام های عقب افتاده برزیل که به نزدیک ۶۰۰ میلیارد دلار می رسیده به یکی از معضلات نظام سرمایه داری تبدیل شده بود . این وام ها را نه مردم برزیل بلکه نظامیان و صاحبان قدرت گرفته بودند و همه آنان همانند سایر نظامیان آمریکای لاتین و سایر مناطق جهان برای خود در کشور امریکا و کانادا و یا بعضا اروپا زندگی های مرفه همراه با سرمایه گذاری های موفق به راه انداخته بودند. در پشت سر خود یک جامعه فقر زده با خیل عظیم آلودگی ناشینان و کودکان خیابانی و بیکاران و با صدها میلیارد دلار بدهکاری به جای گذاشته بودند . اکنون پس از گذشت نزدیک به سی سال از آن دوره و روی کار آمدن حکومت های لیبرال و سپس چپگرا، نسبتا زخم های بجای مانده از آن دوران تا حدودی جبران شده بود و برزیل از کشوری بدهکار و فقر زده به یکی از اقتصاد های قوی جهان سرمایه داری بدل شده بود و مسئله فقر و کودکان خیابانی تا حدود زیادی حل شده بود که بار دیگر همان حکومتگران نظامی اما این بار نه با کودتا که با صندوق رای به حکومت رسیدند . بر طبق گزارشات سازمان جهانی کار کشور برزیل یکی از موفق ترین کشور ها در بر خورد با مسئله کودکان خیابانی در دو دهه اخیر بوده است . در عین حال از حدود یک سال و اندی قبل مشخص بود که راست گرایان به تدریج پست های کلیدی قدرت را بدست گرفته اند . ابتدا دیلما رو سوف رئیس جمهور چپ گرا و زندانی سیاسی دوران دیکتاتوری را به فساد متهم کرده و در یک دادگاه که مشخص بود طرحی شده است او را محکوم کرده و از کار بر کنار کردند . دستگاه قضائی ای او را محکوم کرد که هیچ گاه نظامیان شکنجه گر و غارت کنندگان اموال مردم را محاکمه نکرد و هرگز آنان را تحت تعقیب قرار نداد و پس از آن نیز لولا دو سیلوا رئیس جمهور چپ گرای دوره قبل نیز به دادگاه کشیده شده و به زندان افتاد تا نتواند در این انتخابات مشارکت کند . همه این عوامل بیانگر آن بود که نظامیان و نیرو های هوادار دیکتاتوری تمام توان خود را به کار گرفته اند تا از به قدرت رسیدن دو باره چپگرایان جلوگیری کنند . علاوه بر آن تمامی محافل و بنیاد های سرمایه داری جهانی بسیج شده بودند که از به قدرت رسیدن دو باره چپگرایان به هر تر تیب شده رها شوند تا بار دیگر بتوانند سرمایه های بین المللی را در برزیل مطلق العنان کرده و این کشور را با محافظه کاران جدیدی همانند ترامپ هماهنگ کنند

در این میان یک مسئله دارای اهمیت است که باوجود بسیج همه نیروهای سرمایه داری علیه مردم برزیل نیروهای چپ توانستند ۴۵ در صد آراء را به خود اختصاص دهید و این امری است در خور توجه که نیروهای راست افراطی نمی‌توانند همانند سی سال پیش هر گونه اجحافی را بر مردم روادارند و اگر نیروهای چپ بتوانند مبارزات کارگران و زحمتکشان را سازماندهی کنند و با استفاده از نهادهای مردمی که در دوران حاکمیت‌شان ایجاد کرده اند در برابر ستم و استثمار راست گرایان بایستند ، مسئله بر وفق مراد فاشیست‌ها نخواهد بود و این امری است متفاوت با سی سال قبل که نظامیان بر این کشور حاکم بودند . اگر نیرو های راست افراطی بخواهند همانند سی سال قبل به قلع و قمع مخالفان پردازند نیروهای چپ و کارگری می‌توانند با اهرم های زیادی که در اختیار دارند و با تکیه بر کارگران و زحمتکشان جلو تاخت و تاز آنها را بگیرند همان گونه که ترامپ و دارو دسته فاشیست او نتوانستند به دوران مک کارتیسم باز گردند و در بسیاری از موارد جلو آنها گرفته شده است . این نقطه امیدی است که در عصر حاضر وجود دارد . در این میان ضروری است که نیروهای چپ نقاط ضعف خود را باز بینی کرده و روشن کنند که کوتاهی های آنها در چه زمینه ای بوده است تا از تکرار آن چه در برزیل و چه در کشور های دیگر جلوگیری شود و این امر بسیار مهمی است . آزادی و دموکراسی از پیچ و خم های زیادی می‌گذرد اما شک نیست که آینده از آن مردم ستم‌دیده و استثمار شونده است . دیری نخواهد پائید که مردم برزیل و نیروهای چپ گرای آن با جمع بندی اشتباهات گذشته از این امر آگاه شوند.

@kanoonmodafean